

Bandes de so Premis Goya 2005: més mar endintre encara...

Házael González

Enguany estem d'enhorabona: celebrem ni més ni menys que el vintè aniversari dels premis més importants del cinema espanyol, premis que avui són un referent ben vàlid per comprovar la gran varietat i qualitat de pel·lícules que es fan al nostre país, com ha passat aquesta vegada, en què Isabel Coixet ens ha portat més mar endintre encara que Amenábar l'any passat, fins a la plataforma petrolera on es desenvolupa *La Vida Secreta de las Palabras* (2005). Però si, com sempre, hem de parlar de música, i en aquesta ocasió ens trobem amb un premi que ha tornat a obrir un debat que mai s'acaba de tancar del tot.

Primer, els proposats, bastant joves tots ells. Ens tornem a trobar amb Roque Baños (candidat per *Frágiles*, Jaume Balagueró, 2005, un home de qui hem parlat prou aquests darrers anys, només recordarem que aquesta és la tercera vegada que és proposat al premi a la categoria gran, perquè l'any 2002 ja el va aconseguir a la categoria de Millor Cançó), amb Pablo Cervantes (candidat per *Ninette*, José Luis Garcí, 2005, i qui ja havia estat proposat per *Hotel Danubio*, Antonio Giménez Rico, 2003), i també, vés per on, amb una compositora, Eva Gancedo, proposada per *La Noche del Hermano* (Santiago García de Leániz, 2005), i que no és nova per aquí, perquè a part d'una proposició a la categoria de Millor Cançó, ja va guanyar el premi a la Millor Música Original la primera vegada que la varen proposar, per la pel·lícula *La Buena Estrella* (Ricardo Franco, 1997). I el guanyador d'aquesta edició és no una, sinó set persones: Juan Antonio Leyva, José Luis Garrido, Equis Alfonso, Dayan Abad, Descemer Bueno, Kiki Ferrer, i Kelvis Ochoa, tots ells compositors de les notes que sonen a *Habana Blues* (Benito Zambrano, 2005), una pel·lícula en què es fa un viatge per tots els estils de música que sonen a Cuba avui dia. Com dèiem, la polèmica no s'ha fet esperar, perquè si bé és cert que cap d'aquests músics

es pot considerar un compositor de bandes sonores (de fet, només Equis Alfonso i Descemer Bueno tenen alguna experiència dins el món del cinema), la música sí que està composta originalment per al film; de totes formes, i per tancar la discussió, hem de dir que la pel·lícula és musicalment tota una experiència, així que, simplement, aquests músics tenen tant dret com qualsevol altre a guanyar el premi. D'altra banda, el premiat a la Millor Cançó ha estat Manu Chao, per "Me llaman calle", de *Princesas* (Fernando León, 2005).

Habana Blues.

I parlem ara dels Globus d'Or, on la cosa està, com sempre, bastant més clara. Els proposats més nous de trinca són l'argentí Gustavo Santaolalla per *Brokeback Mountain*, *En Terreno Vedado* (*Brokeback Mountain*, Ang Lee, 2005, qui s'ha emportat el premi a la Millor Cançó per "A love that will never grow old", del mateix film) i Harry Gregson-Williams per *Las Crónicas de Narnia: El León, la Bruja y el Armario* (*The Chronicles of Narnia: The Lion, the Witch and the Wardrobe*, Andrew Adamson, 2005, qui, per cert, ha fet una feina molt interessant); els proposats un poc més veterans són Alexandre Desplat per *Syriana* (Stephen Gaghan, 2005, qui ja havia optat al premi per *La Joven de la Perla* (*Girl With a Pearl Earring*, Peter Webber, 2003) i James Newton Howard per *King Kong* (Peter Jackson, 2005) qui és proposat per primera vegada a la categoria, però que ja va ser candidat altres dues vegades a la categoria de Millor Cançó; i sens dubte, el veterà més veterà i també guanyador, és John Williams, per *Memorias de una Geisha* (*Memoirs of a Geisha*, Rob Marshall, 2005), un home que ha estat proposat ni més ni menys que vint-i-una vegades, i que ja té tres premis, per *Tiburón* (*Jaws*, Steven Spielberg, 1975), *La Guerra de las Galaxias* (*Star Wars*, George Lucas, 1977, la primera de totes), i *E.T., El Extraterrestre* (*E.T.: The Extra-Terrestrial*, 1982). El mestre encara està en forma. ■